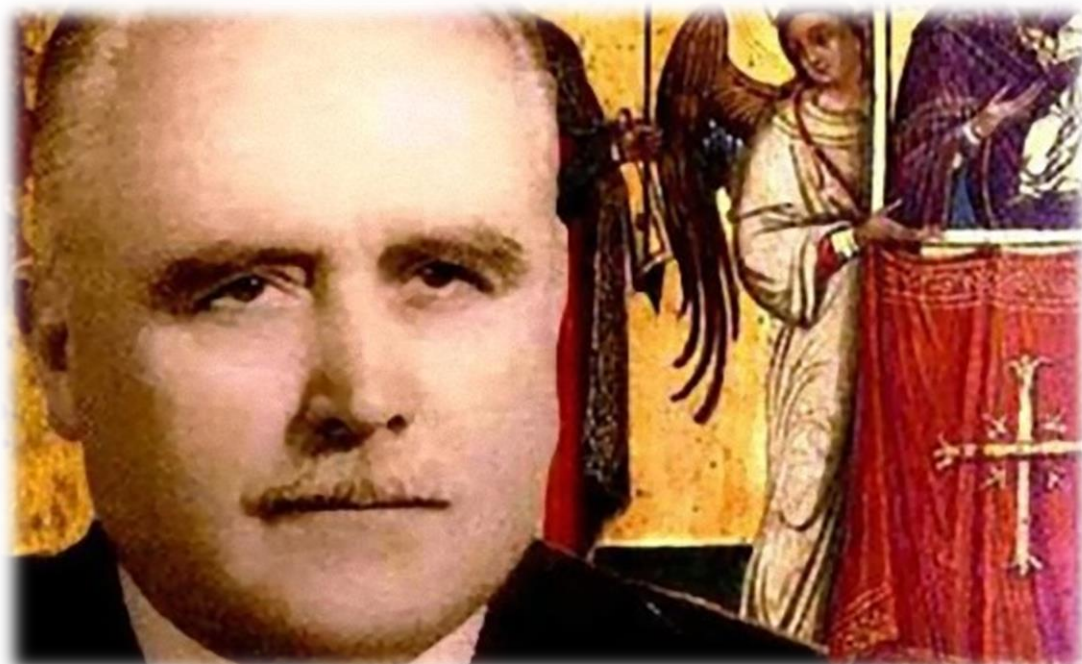


## Η αγάπη του Χριστού.

Δημήτριος Παναγόπουλος.



Γνώρισα κάποτε μια καλόγρια, η οποία είχε θείο έρωτα. Αυτή η καλόγρια με βοήθησε με τον τρόπο της, ώστε το 1951 να επιστρέψω στο δρόμο του Θεού. Η καλόγρια αυτή, όταν έλεγε τη λέξη Χριστός, έτρεχαν ουρές δακρύων από τα μάτια της, σαν να άνοιγε κάποιος από μέσα της μια βρύση. Δεν το έχω ξαναδεί αυτό το πράγμα σε άλλον άνθρωπο (το είδα και στον γέροντα Ιερώνυμο της Αίγινας).

Η καλόγρια αυτή με έλεγε χαρακτηριστικά: «Να 'ξεραν οι άνθρωποι, Δημήτρη μου, πόσο πολύ μας αγαπάει ο Χριστός!!!» Και τα δάκρυα έτρεχαν ασταμάτητα!!! Εμείς δεν έχουμε τέτοια πράγματα και το μόνο που μας ενδιαφέρει είναι, αν χτύπησε η τρίτη καμπάνα για να πάμε τελευταία στιγμή στην Εκκλησία.



Όταν πήγα να εφαρμόσω το «αγαπήστε τον εχθρό σας», ομολογώ ότι δεν μπόρεσα να το εφαρμόσω. Μου ήταν αδύνατο και ας έλεγε το Ευαγγέλιο αυτήν την εντολή. Βέβαια το Ευαγγέλιο δεν λέει ψέματα και δεν δίνει προτροπές, που δεν είναι πραγματοποιήσιμες.

Είναι βλασφημία να λέμε, ότι ο Χριστός είπε πράγματα, που δεν είναι κατορθωτά. Βέβαια δεν είναι κατορθωτά, αν ο άνθρωπος τα εφαρμόσει με τις δικές του δυνάμεις, αλλά γίνονται κατορθωτά με τη βοήθεια του Χριστού. Εξάλλου μας είπε ο Χριστός: «Χωρίς εμού ου δύνασθε ποιείν ουδέν», δηλαδή χωρίς Εμένα δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα.

Και έλεγα στο Θεό: «Θεέ μου, δεν μπορώ να εφαρμόσω αυτήν την εντολή», και ξέρετε τι απάντηση με έδωσε ο Θεός; «Εσύ θέλεις;» Αυτό με ρώτησε ο Θεός, και η απάντησή Του, ομολογώ, ότι με κόλλησε στον τοίχο. Διότι το θέμα, δεν ήταν μόνο ότι δεν μπορούσα, αλλά και το ότι δεν ήθελα να αγαπήσω. Αισθανόμουν μίσος, αυτό ήταν το μυστικό.

Και ο Χριστός δεν μας ρωτάει αν μπορούμε, αλλά αν θέλουμε. Άρα η ευθύνη μας έγκειται, στο ότι δεν θέλουμε να αγαπήσουμε τους εχθρούς μας και όχι ότι δεν μπορούμε να τους αγαπήσουμε.

Το να μπορέσουμε ο Θεός θα μας βοηθήσει, το να θέλουμε, εμείς θα συμβάλλουμε. Και όταν εμείς θελήσουμε, ο Χριστός θα μας δώσει τρόπο τινά τέτοια φώτιση, που θα βλέπουμε τον άνθρωπο, που μας έκανε κακό, και αντί να τον μισούμε, θα τον λυπούμαστε και θα αισθανόμαστε οίκτο γι' αυτόν. Θα μας φορέσει ο Χριστός ειδικά γυαλιά δικά του, από το «κατάστημά» Του και θα μπορέσουμε έτσι να έχουμε σπλάχνα οικτιρμών για τους εχθρούς μας.

**Από το βιβλίο: Εις αγαθή ανάμνηση. Εμπειρικές αλήθειες από την κηρυκτική διακονία του πιστού εργάτου Κυρίου ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Α. ΠΑΝΑΓΟΠΟΥΛΟΥ (1916-1982). Εκδόσεις "Ορθόδοξος Κυψέλη", Θεσσαλονίκη 2013.**

Πηγή : <https://www.koinoniaorthodoxias.org/>